

MINISTERSTVO VNITRA
odbor legislativy a koordinace předpisů
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 43128-2/LG-2023

Praha 8. března 2023

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor legislativy a koordinace předpisů (dále též „povinný subjekt“), jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 ve spojení s § 11a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, o žádosti odborové organizace XY (dále jen „žadatel“), ze dne 1. března 2023, o poskytnutí informací,

takto:

Žádost žadatele se podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím **odmítá**.

Odůvodnění:

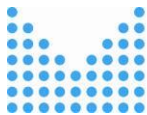
Žadatel podal dne 1. března 2023 žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, kterou se domáhal poskytnutí následujících informací:

„Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.

Na <https://www.mvcr.cz/clanek/odbor-legislativy-a-koordinace-predpisu.aspx> se uvádí:

„Odbor legislativy a koordinace předpisů v rámci stanoveného předmětu činnosti: ... poskytuje výkladová stanoviska.“

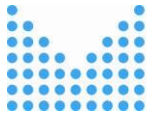
Žádáme o všechna výkladová stanoviska vytvořená MV v měsíci únoru 2023.“

Před podáváním žádostí o poskytování informací odboru legislativy a koordinace předpisů v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím žadatel vedl s povinným subjektem rovněž korespondenci týkající se vydávání právních stanovisek odboru legislativy a koordinace předpisů mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím (č. j. MV-13589-2/LG-2021 ze dne 3. února 2021, č. j. MV-14282-3/LG-2021 ze dne 4. února 2021, č. j. MV-20348-4/LG-2021 ze dne 19. února 2021, č. j. MV-34302-2/LG-2021 ze dne 11. března 2021, č. j. MV-59921-2/LG-2021 ze dne 23. dubna 2021, č. j. MV-59921-9/LG-2021 ze dne 11. května 2021, č. j. MV-173336-2/LG-2022 ze dne 19. října 2022). Tyto žádosti o stanoviska se rovněž týkaly metodické činnosti odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra, avšak jednalo se i o záležitosti týkající se působnosti jiných ministerstev (např. Ministerstva spravedlnosti nebo Ministerstva práce a sociálních věcí). Povinný subjekt tyto žádosti buď postoupil věcně příslušnému ministerstvu, nebo je vyřídil poskytnutím stanoviska, popřípadě stanovisko neposkytl, když dospěl k závěru, že cílem předmětné žádosti není primárně získat právní názor na určité otázky, nýbrž zatěžovat a šikanovat povinný subjekt. Proti způsobu vyřízení těchto žádostí žadatel podával stížnosti (které byly vyřizovány mimo režim správního řádu), v nichž mj. vyjadřoval nesouhlas s nepřislušností povinného subjektu k zaujetí příslušných stanovisek, jakož i nesouhlas s některými závěry. Veškeré jeho stížnosti však byly vyhodnoceny jako nedůvodné.

Před podáním nyní posuzované žádosti žadatel žádal o poskytnutí obdobných informací. Informace byly povinným subjektem zpočátku poskytovány, popřípadě částečně poskytovány s tím, že bylo odmítáno pouze poskytnutí osobních údajů fyzických osob ve smyslu § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím (k tomu srov. č. j. MV-45694-2/LG-2021 ze dne 25. března 2021, č. j. MV-61992-2/LG-2021 ze dne 22. dubna 2021, č. j. MV-65630-2/LG-2021 ze dne 4. května 2021, č. j. MV-67834-2/LG-2021 ze dne 7. května 2021, MV-76628-2/LG-2021 ze dne 19. května 2021, č. j. MV-82861-2/LG-2021 ze dne 27. května 2021).

Žádosti žadatele o zaslání obdobných dokumentů vydaných od 17. května 2021 nebo později pak byly povinným subjektem odmítány z důvodu zneužití práva na informace (č. j. 89798-2/LG-2021 ze dne 3. června 2021 - rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 8. července 2021 pod č. j. MV-95788-3/SO-2021; č. j. MV-148752-3/LG-2022 ze dne 1. září 2022 - rozklad byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 18. října 2022 pod č. j. MV-157022-3/SO-2022). **Žádosti žadatele o zaslání obdobných dokumentů vydaných od 17. května 2021 nebo později pak byly povinným subjektem odmítány z důvodu zneužití práva na informace (č. j. 89798-2/LG-2021 ze dne 3. června 2021 - rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 8. července 2021 pod č. j. MV-95788-3/SO-2021; č. j. MV-148752-3/LG-2022 ze dne 1. září 2022 - rozklad byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 18. října 2022 pod č. j. MV-157022-3/SO-2022). Povinný subjekt dospěl ve zmíněných odmítavých rozhodnutích k závěru, že primárním cílem podávání předmětných žádostí o informace nebylo získání konkrétních požadovaných informací či dokumentů, ale že tyto žádosti byly podávány s cílem obtěžovat a šikanovat povinný subjekt, a to z toho důvodu, že povinný subjekt nevyslovil právní stanoviska ve znění, které požadoval žadatel.**

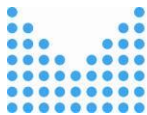
O obdobné dokumenty žádal také prezident žadatele Ing. M. B., který je zároveň jeho statutárním a výkonným orgánem (jeho podpis je obsažen i v nyní posuzované žádosti), viz č. j. MV-48648-2/LG-2021 ze dne 31. března 2021 a č. j. MV- 56662-2/LG-2021 ze dne 14. dubna 2021. I tyto žádosti povinný subjekt vyhodnotil jako kverulační, neboť jejich podstatou nebylo získání informací, nýbrž obtěžování povinného subjektu.

Kromě žadatele a Ing. M. B. žádala o poskytnutí obdobných dokumentů, ovšem za jiná časová období, rovněž paní M. B. (č. j. MV-93009-2/LG-2021 ze dne 17. června 2021 a č. j. MV-143300-4/LG-2021 ze dne 10. září 2021). První žádost paní M. B. ze dne 4. června 2021 byla podána bezprostředně poté, co byla povinným subjektem z důvodu zneužití práva na informace odmítnuta žádost žadatele o poskytnutí totožných dokumentů. Žadatel a paní M. B. poté dvakrát podali žádosti o totožné informace, a to dokonce ve stejný den (jedná se o jejich žádosti ze dne 9. a 13. června 2021). Z uvedeného je patrné, že paní M. B. jednala v součinnosti s žadatelem.

Dále je vhodné zmínit rovněž žádost Ing. A. M. ze dne 8. prosince 2021, kterou se domáhal zaslání obdobných dokumentů (stanovisek). Předmětná žádost byla zamítnuta rozhodnutím povinného subjektu ze dne 21. prosince 2021 pod č. j. MV-203268-2/LG-2021 z důvodu zneužití práva na informace. Rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 18. ledna 2022 pod č. j. MV-211730-4/SO-2021. Povinný subjekt v tomto rozhodnutí dovedil, že žádosti podané žadatelem, paní M. B., Ing. M. B. a Ing. A. M. je nutné za účelem posouzení případného zneužití práva na informace posuzovat společně. Ing. A. M. totiž žádost podal poté, co byly žádosti o obdobné dokumenty (byť za jiné období) podané žadatelem a paní M. B. odmítnuty pro zneužití práva na informace.

Povinný subjekt rovněž připomíná, že jeho postup při vyřizování žádostí žadatele byl podroben přezkumu ze strany zástupkyně veřejného ochránce práv, která neshledala v postupu povinného subjektu pochybení. Vyrozumění zástupkyně veřejného ochránce práv ze dne 15. června 2022 bylo žadateli zasláno pod č. j. KVOP-32453/2022.

Obdobně jako výše uvedené žádosti byla posouzena též žádost odborové organizace S. ze dne 3. ledna 2023. Předmětná žádost byla zamítnuta rozhodnutím povinného subjektu ze dne 10. ledna 2023 pod č. j. MV-4536-2/LG-2023 z důvodu zneužití práva na informace. I v tomto případě povinný subjekt dovedil, že žádosti podané žadatelem, paní M. B., Ing. M. B., Ing. A. M. a odborovou organizací S. je nutné za účelem posouzení případného zneužití práva na informace posuzovat společně. Odborová organizace S. totiž žádala o obdobné informace jako ostatní jmenovaní a v její žádosti jsou rovněž uvedeny obdobné formulace. Povinný subjekt navíc poukázal na personální vazbu mezi žadatelem a odborovou organizací S., jakož i na další souvislosti mezi aktivitami a povahou uvedených subjektů.

Ze stejných důvodů pak byly povinným subjektem odmítnuty též dvě prakticky shodné žádosti jako žádost odborové organizace S. ze dne 3. ledna 2023, vztahující se však k období ledna 2023, kdy jedna z nich byla podána dne 3. února 2023 panem J. B. (rozhodnutí povinného subjektu č. j. MV-26426-2/LG-2023 ze dne 10. února 2023) a druhá z nich byla podána dne 5. února 2023 panem M. M. (rozhodnutí povinného subjektu č. j. MV-27448-2/LG-2023 ze dne 22. února 2023). I v tomto případě povinný subjekt dovodil, že žádosti podané žadatelem, paní M. B., Ing. M. B., Ing. A. M., odborovou organizací S., panem J. B. a panem M. M. je nutné za účelem posouzení případného zneužití práva na informace posuzovat společně.

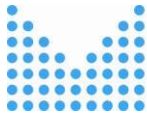
Nyní posuzovaná žádost přitom bezprostředně navazuje na žádost spolku Š. ze dne 19. února 2023, který žádal o poskytnutí výkladových stanovisek a dokumentů vytvořených v rámci výkonu metodické činnosti odboru legislativy a koordinace předpisů, vše za měsíc leden 2023. Tato žádost byla povinným subjektem odmítnuta pro zneužití práva na informace rozhodnutím č. j. MV- 37802-2/LG-2023 ze dne 27. února 2023 z důvodu dlouhodobého zatěžování povinného subjektu prostřednictvím žádostí o informace kverulačního a šikanózního charakteru, které jsou podávány odlišnými (výše jmenovanými) osobami postupujícími v součinnosti. Žádost o poskytnutí obdobných stanovisek (s drobnou úpravou), tedy stanovisek Ministerstva vnitra (nikoli odboru legislativy a koordinace předpisů), za bezprostředně časově navazující období, tedy za měsíc únor 2023, pak dne 1. března 2023 podal žadatel.

Z uvedeného přehledu aktivit žadatele a ostatních fyzických a právnických osob postupujících s žadatelem v součinnosti je patrné, že tato podání představují nemalou administrativní zátěž povinného subjektu, z čehož lze jednoznačně dovodit kverulační charakter těchto podání.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu platí, že „[p]okud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“

Podle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím *může povinný subjekt odmítnout žádost nebo její část do sedmi dnů ode dne jejího přijetí, pokud lze ve vztahu k ní dovodit, že cílem žadatele je způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu; za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací, a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a).*

Ustanovení § 11a bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím vloženo zákonem č. 241/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/1998 Sb., o právu

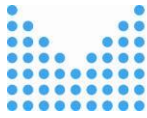
na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů, a to s účinností od 1. ledna 2023 [čl. I bod 24 a čl. VII písm. a) zákona č. 241/2022 Sb.]. Pro doplnění je však vhodné uvést, že judikatura správních soudů ještě před nabytím účinnosti daného ustanovení dovodila jako jeden z tzv. faktických důvodů pro odmítnutí žádosti o informace rovněž zneužití práva na informace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. června 2012, č. j. 9 Ans 7/2012-56, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. června 2014, č. j. 6 As 68/2014-21 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62).

Zneužití práva je chování zdánlivě dovolené, jímž má být dosaženo výsledku nedovoleného, přičemž zvláštním druhem zneužití práva je šikanózní výkon práva, spočívající ve výkonu práva se záměrem způsobit jinému nepřiměřenou újmu. Ze zásady *lex specialis derogat generali* vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější než dovolení dané právem. Zneužití práva není výkonem práva, ale protiprávním jednáním. Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu (srov. KNAPP, V.: *Teorie práva*, 1. vyd. Praha, C. H. Beck, 1995, s. 184, ISBN 80-7179-028-1). Institut zákazu zneužití subjektivních práv představuje materiální korektiv formálního pojmání práva, prostřednictvím něhož se do právního řádu vnáší hledisko spravedlnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48). Zneužití práva nemá povahu výkonu práva a na žadatele, který se formálně dovolává práva na informace, lze pohlížet jako na osobu, které dané právo v konkrétním případě nesvědčí (srov. FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 773, ISBN 978-80-7400-273-1).

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. května 2010, č. j. 1 As 70/2008 – 74 uvedl, že: *„...zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vúdčích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochraně lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem.“*

Podle rozsudku Soudního dvora Evropské Unie C-110/99 ve věci *Emsland-Stärke* *„... zneužití práva můžeme vymezit za pomoci subjektivních a objektivních kritérií, kdy objektivní prvek spočívá v hodnocení smyslu a účelu právní normy, které podanou žádostí hrozí zneužití, zatímco subjektivní kritérium zneužití směřuje k hodnocení motivace žadatele, přičemž obě složky musí být naplněny současně“*.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66 *„... nevyhovět žádosti o poskytnutí informace z důvodu zneužití práva tak*

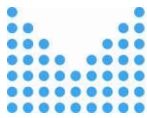

Ize především takovým žádostem, které jsou kverulační, šikanózní nebo které cíleně paralyzují pracovní kapacitu orgánů veřejné moci“.

Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 13. 2. 2015 č. j. 52 A 76/2014 – 97 „... podávání neopodstatněných žádostí tak, aby bylo možno žadatele označit za kverulanta, se vztahuje na případy, kdy z okolností a povahy žádostí vyplývá, že žadatel postupuje způsobem, který nasvědčuje tomu, že mu ve skutečnosti nejde o rychlé a efektivní meritorní vyřešení věci (poskytnutí informace), ale právě a jen o samotné vedení předmětného řízení (zatížení, resp. šikanu povinného subjektu), případně jsou žádosti povahou bizarní až patologické, lze i v takových případech dovodit, že došlo ke zneužití práva na informace“.

V rozsudku ze dne 13. listopadu 2014 č. j. 10 As 226/2014 – 16 Nejvyšší správní soud uvedl, že „... rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo, je početnost, sériovost a stereotypnost podaných žádostí spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů“. Ostatně sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu např. dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku, č. 980/12 and 18385/12, 13. 11. 2012; respektive shodně již rozhodnutí Evropské komise pro lidská práva M. proti Spojenému království, č. 13284/87, 15. 10. 1987, a Philis proti Řecku).

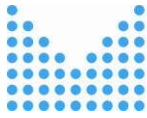
V rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. ledna 2020 č. j. 5 A 60/2016 – 94 se soud přiklonil k závěru, že zneužívajícím prvkem žalobcova jednání bylo obtěžující opakované podání téže žádosti o informace, jakou již předtím neúspěšně podal z jiných důvodů zneužití práva na informace původní žadatel. Relevantnímu spojení mezi žalobcem a Mgr. M. Š. dle názoru soudu nasvědčuje i samotná stylistická konstrukce žádosti o informace ve srovnání s dříve podanou žádostí o informace Mgr. M. Š. ... existovalo zde tedy relevantní osobní propojení založené společným zájmem na vyřízení věci. Podání žádosti o informace, v zásadě jen textově převzaté ze žádosti o informace Mgr. M. Š., bylo v zásadě jen účelovým krokem žalobce čili sekundárně zneužívajícím, kamuflážně listivým jednáním, ve výsledku nicméně směřujícím k poskytnutí informace ve prospěch Mgr. M. Š., jemuž byly informace o pplk. Mgr. P. T. předcházejícím rozhodnutím povinného subjektu odmítnuty. Soud dále uvedl, že není vyloučeno zkoumání kontextu, potažmo motivu podané žádosti o informace a zohlednění všech dalších žadatelem podávaných žádostí o informace, tedy hledání určitého jednotícího šikanózního úmyslu, resp. cíle na straně žadatele o poskytnutí informací. Povinný subjekt je oprávněn právě pro posouzení zneužití takového práva zohlednit motivaci žadatele, případně i personální propojení mezi žadatelem a dalšími osobami, které již vůči povinnému subjektu určitým způsobem procesně vystoupily. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. června 2022 č. j. 3 As 76/2020 – 73 uvedený rozsudek Městského soudu potvrdil, když uvedl, že zneužití práva spočívalo v opakovaném podávání neúspěšné žádosti o informace prostřednictvím jiných osob.

V rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 14 A 95/2019 – 64 ze dne 4. května 2020 soud uvedl, že cílem práva na svobodný přístup k informacím je možnost veřejnosti získat informace o fungování veřejné moci a spolu s tím možnost, aby veřejnost mohla výkon veřejné moci efektivně kontrolovat. Jestliže však je z činnosti žadatele či ze samotné žádosti zjevné, že žadatel nesleduje tento principiální účel práva na svobodný přístup k informacím, mohou správní orgány takovou žádost odmítnout. Soud dospěl k závěru, že podávání šablonovitých návrhů zjevně svědčilo skutečnosti, že pravým účelem výkonu práva na informace ze strany žalobce bylo způsobení újmy žalovanému ve smyslu zahlcení jeho administrativního aparátu, které však nepoživá ochrany.

Povinný subjekt dovozuje šikanózní úmysl žadatele u nyní posuzované žádosti z obsahu a celkového kontextu předchozích obdobných nebo téměř totožných žádostí nejen žadatele, ale i ostatních výše uvedených fyzických a právnických osob. Z celkového kontextu uvedených žádostí prokazatelně vyplývá, že motivací žadatele a ostatních fyzických a právnických osob je společný zájem na obtěžování povinného subjektu tím, že jejich prostřednictvím dlouhodobě vynucují poskytování již dříve povinným subjektem odmítnutých informací (stanovisek) z důvodu zneužití práva na informace.

Co se týče obsahu jednotlivých žádostí, nejen že mají téměř totožnou formální úpravu, ale i z hlediska stylistiky jsou velmi podobné (obsahují obdobné formulace). Lze také říci, že se do určité míry obsahově překrývají, resp. mají šablonovitý charakter, když každá další žádost obsahuje pouze drobnou často obtížně rozeznatelnou formulační změnu (například žádá o stanoviska odboru legislativy a koordinace předpisů v oblasti správního řízení nebo o stanoviska odboru legislativy a koordinace předpisů, popřípadě o stanoviska Ministerstva vnitra). Navíc je nutno poukázat na jejich časovou posloupnost, kdy po odmítnutí předchozí žádosti o poskytnutí stanovisek za jedno časové období následuje další žádost žadatele a ostatních fyzických a právnických osob jednajících s žadatelem v součinnosti, kteří (s drobnou formulační úpravou) žádají o poskytnutí stanovisek za navazující časové období. Žadatel nyní podal obsahově podobnou žádost o informace, v níž žádá o poskytnutí stanovisek Ministerstva vnitra (tedy nejen odboru legislativy a koordinace předpisů nebo oddělení správního řízení odboru legislativy a koordinace předpisů, ovšem zároveň odkazuje na webové stránky Ministerstva vnitra popisující činnost odboru legislativy a koordinace předpisů) za měsíc únor 2023, a to bezprostředně poté, kdy byla pro zneužití práva na informace povinným subjektem odmítnuta žádost spolku Š. o poskytnutí stanovisek odboru legislativy a koordinace předpisů za měsíc leden 2023.

Jakkoliv je nutno rozlišovat žadatele a ostatní výše uvedené fyzické a právnické osoby, povinný subjekt považuje za zcela jednoznačné, že tyto subjekty jednají ve shodě a že jejich postup při podávání žádostí o poskytnutí informace je koordinován a má jednotný cíl, který nespočívá v získání předmětných informací za účelem kontroly veřejné moci. Opět lze v této souvislosti odkázat na chronologii předchozích postupů. Žádosti o informace začaly být podávány osobami odlišnými od žadatele až poté, co povinný subjekt přistoupil k odmítání žádostí žadatele z důvodu zneužití práva na informace (první žádost podaná paní M. B. ze dne 4. června 2021 byla podána bezprostředně poté, co byla povinným subjektem z důvodu zneužití práva na informace odmítnuta žádost žadatele o poskytnutí totožných dokumentů). Když žadatel se svými žádostmi neuspěl sám, pokoušely se požadované informace získat nejprve osoby s přímou personální vazbou k žadateli nebo k jejímu předsedovi (Ing. M. B., paní M. B.). Když ani tyto osoby neuspěly, pokoušely se tyto informace získat i další osoby, které však s žadatelem jednají rovněž v součinnosti (Ing. A. M., odborová organizace S., pan J. B., pan M. M. a spolek Š.). Důvodem pro daný postup je zjevně snaha vyhnout se odmítnutí žádosti z důvodu zneužití práva na informace. Jedná se o dlouhodobou procesní taktiku vůči povinnému subjektu, kterou žadatel a ostatní subjekty jednající s žadatelem v součinnosti potvrzují svůj šikanózní a kverulační úmysl, který představuje zneužití práva na informace. Povinnému subjektu sice není známo, jaký důvod mají osoby odlišné od žadatele podílet se na předmětném zneužívání práva na informace, to však nemá vliv na skutečnost, že se o zneužití práva na informace jednalo, a byl tudíž naplněn zákonný důvod pro odmítnutí žádosti.

Ačkoli se žadatel a ostatní subjekty jednající s žadatelem v součinnosti formálně dovolávají práva na informace, v těchto případech jim právo na svobodný přístup k informacím nesvědčí, neboť jejich jednání spojuje jednotící šikanózní úmysl **spočívající ve způsobení nepřiměřené újmy povinného subjektu zahlcením jeho administrativního aparátu**. Uvedené jednání tak představuje zneužití práva na informace, které nepožívá soudní ochrany (viz výše uvedená judikatura, která byla reflektována i v zákoně č. 241/2022 Sb., jenž novelizoval zákon o svobodném přístupu k informacím).

Povinný subjekt má dále za to, že žadatel v nyní posuzované žádosti implicitně vyjadřuje osobní nespokojenost s tím, jakým způsobem povinný subjekt rozhodl o předchozích žádostech žadatele nebo ostatních subjektů jednajících s žadatelem v součinnosti a nesleduje tedy veřejný zájem, nýbrž toliko svůj zájem soukromý tím, že se snaží zvrátit rozhodování povinného subjektu ve svůj prospěch. Povinný subjekt proto dospěl k závěru, že primárním účelem nyní posuzované žádosti není samotné získání konkrétní požadované informace či dokumentu, ale obtěžování a šikanování povinného subjektu způsobující nemalé administrativní zahlcení povinného subjektu. Lze tedy shrnout, že i nyní posuzovaná žádost má kverulační a šikanózní charakter.

Na základě uvedených skutečností má povinný subjekt za to, že cílem žadatele je *způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu*, a je proto naplněn zákonný důvod pro odmítnutí žádosti ve smyslu shora citovaného § 11a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Je třeba zdůraznit, že citované ustanovení neobsahuje uzavřený výčet případů, kdy lze důvodně dospět k závěru, že cílem žadatele je *způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu*. Pouze jako příklad je uvedeno *podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací, a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a)*. Pod předmětný zákonný důvod lze však nepochybně podřadit i případ dlouhodobého zatěžování téhož povinného subjektu prostřednictvím žádostí o informace kverulačního a šikanózního charakteru, které jsou podávány v reakci na předchozí (legitimní) postup povinného subjektu a jejichž cílem není získat požadované informace, nýbrž vyjádřit nesouhlas s postupem povinného subjektu. Tak je tomu i v případě nyní posuzované žádosti, jak již bylo uvedeno výše.

S ohledem na výše uvedené proto povinný subjekt rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat rozklad. Rozklad se podává ministru vnitra prostřednictvím odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

JUDr. Vít Šťastný
ředitel odboru

Rozdělovník:

Odborová organizace XY

IČ: 22711554

Petrušov 152

571 01 Staré Město

datovou schránkou: pc8s9un